

Arrest

nr. 75 061 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 september 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kanshonpur. Sinds 2000 zou u lid zijn van de politieke partij genaamd "Krishok Sharamik Janata League". De president van deze partij zou uit uw regio komen. In januari 2008 zou u benoemd zijn tot "secretary". Hoewel uw partij tijdens de verkiezingen van 2001 een parlamentszetel wist te behalen zou dit bij de verkiezingen van 2008 mislukt zijn. Nadat de Awami League deze verkiezingen gewonnen had, zouden ze wraak hebben genomen. Zo zou u in januari 2009 gearresteerd zijn. Na een dag of twee zou u vrijgekomen zijn daar uw vader smeergeld had betaald. U zou beschuldigd zijn van corruptie in de constructiewereld. Omwille van deze klacht zou u ondergedoken zijn in Dhaka. U zou een jaar in Dhaka verbleven hebben, toen u vernam dat uw oom stervende was. In mei 2010 zou u voor de begrafenis teruggekeerd zijn naar uw dorp. Na enkele dagen zou u thuis aangevallen zijn door enkele mensen van de Awami League. Ze zouden u zwaar mishandeld hebben. U verbleef een week in het hospitaal. Hierna zou u naar Chittagong vertrokken zijn, waar u eind juli 2010 het land per schip heeft verlaten. Op 28 september 2010 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een partijbrief, een lijst van uw partij waaruit blijkt dat u in april 2010 een nieuwe positie heeft gekregen, een lijst met de comitéleden en uw identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen. Gezien uw opvallend tegenstrijdige verklaringen kan er immers geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. Zo kan er vooreerst geen enkel geloof worden gehecht aan uw enige arrestatie. De verklaringen die u hierover aflegde voor het CGVS verschillende volledig van uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hoewel u op de DVZ slechts een summiere verklaring aflegde, kan er toch vanuit worden gegaan dat u uw verklaringen naar waarheid aflegde. In uw door de DVZ ingevulde vragenlijst verklaarde u i.v.m. uw enige arrestatie dat u na een nacht bij de politie naar de rechtbank werd gevoerd waar men u nog eens drie dagen opsloot, waarna u op borg vrijkwam (zie vragenlijst ingevuld door de DVZ punt 3.1). Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u een dag of twee bij de politie zat opgesloten en dat u zonder dat u voor de rechtbank verscheen vrijkwam na de betaling van smeergeld (gehoorverslag CGVS p. 5, 6). U werd gewezen op deze toch wel opvallende verschillende versies van dezelfde gebeurtenis, maar u beweerde dat u steeds dezelfde verklaring had afgelegd (gehoorverslag CGVS p. 6). Daar u uw arrestatie ook niet mits enig document aannemelijk wist te maken, kan enkel besloten worden dat uw verklaringen hieromtrent ongeloofwaardig zijn. Uw arrestatie is tevens verbonden aan de aanklacht tegen u. De geloofwaardigheid hiervan komt dan ook in gevaar. Dit blijkt ook uit het volgende. U werd gevraagd of er in Bangladesh ooit een aanklacht tegen u bestaan zou hebben en u antwoordde negatief (gehoorverslag CGVS p. 7). Pas nadat u er expliciet op werd gewezen dat u eerder beweerde in 2009 gearresteerd te zijn wegens corruptie, veranderde u uw verklaring. Er zou toch een aanklacht tegen u bestaan. U gaf echter onmiddellijk aan geen details van deze aanklacht te kunnen verschaffen. Daar u echter aangeklaagd werd door de Bengaalse autoriteiten, en daar de oorzaak van deze aanklacht politiek gemotiveerd zou zijn, zou u toch enig belang mogen hechten, temeer daar u duidelijk verklaarde deze klacht nu nog te moeten vrezen (gehoorverslag CGVS p. 7). U verklaarde van corruptie in de constructiewereld beschuldigd te zijn, maar u kon dit niet specificeren. U weet dan ook niet onder welke artikels u werd beschuldigd, noch wist u juist wanneer deze aanklacht werd neergelegd en door wie (gehoorverslag CGVS p. 7). Voorts wist u niet wie de "investigating officer", of de "officer in charge" of de "magistrate" in uw aanklacht zijn, hoewel uit informatie blijkt dat dit belangrijke figuren in uw aanklacht zijn. U dacht enkel dat er hoorzittingen werden gehouden, maar meer kon u hier niet van zeggen (gehoorverslag CGVS p. 8). Ook heeft u geen weet van de mogelijke juridische documenten die reeds werden uitgevaardigd in uw zaak. Al deze zaken zou u te weten kunnen indien u een advocaat had gecontacteerd, maar dit liet u om onduidelijke redenen achterwege. U toont dan ook een totaal gebrek aan kennis over en interesse voor de aanklacht tegen u, ondanks uw bewering dat u deze aanklacht diende te vrezen. Gezien deze vaststellingen en daar u geen documenten wist voor te leggen die op het tegendeel zouden wijzen, kan er dan ook geen geloof worden gehecht in het bestaan van deze aanklacht. Voorts beweerde u nog geslagen te zijn door enkele mensen van de Awami League. Daar deze gebeurtenis verbonden is aan de rest van uw relaas, kan ook hier geen geloof aan worden gehecht. Uw verklaringen hierover waren dan ook vaag. U beweerde dat uw belagers van de Awami League waren, maar eigenlijk kende u hen niet (gehoorverslag CGVS p. 9). U beweerde een week in het ziekenhuis doorgebracht te hebben, maar u legde hier geen document van voor. Ook dit element van uw relaas wist u niet aannemelijk te maken. Ook aan uw beweerde vluchtroute mag getwijfeld

worden. Waar u voor de DVZ verklaarde Bangladesh op 8 juli 2010 verlaten te hebben, verklaarde u voor het CGVS het land op het einde van de maand, waarschijnlijk rond 20 juli 2010 verlaten te hebben (gehoorverslag CGVS p. 2, DVZ- verklaring punt 34). Uw verklaringen over de schepen die u nam tot in België zijn stereotiep en ongeloofwaardig. U verklaarde op meerdere schepen gezeten te hebben, maar van al deze schepen kon u geen enkel detail, zoals naam, kleur, vlag, vracht, bemanning, ...verschaffen (gehoorverslag CGVS p. 4). Deze stereotiepe verklaring vermogt dan ook niet de waarheid te achterhalen. Er ontstaat de indruk dat u Bangladesh mogelijks op een andere manier en een ander moment verlaten heeft. Deze indruk wordt bevestigd door de vaststelling dat u voor de DVZ nog beweerde dat uw smokkelaar uw eigen paspoort inhield, terwijl u voor het CGVS verklaarde nooit een eigen paspoort te hebben (gehoorverslag CGVS p. 4, DVZ verklaring punt 21). Het lijkt er dan ook op dat u dit cruciale document achterwege probeert te houden. Er bestaan dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève. Wat betreft het luik subsidiaire bescherming dient er op te worden gewezen dat elk statuut enkel op basis van waarachtige verklaringen kan toegekend worden. Gezien bovenstaande vaststellingen is dit bij u niet het geval. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw partijdocumenten voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier. U verklaarde immers dat uw partij geen verboden partij is in Bangladesh en tevens beweerde u (iets dat wordt bevestigd door bronnen) dat uw partij coalitieonderhandelingen houdt met de grote politieke partijen in Bangladesh (gehoorverslag CGVS p. 6, 7).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker “roept een schending in van de materiële motiveringsplicht.”

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaarde Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij door leden van de Awami League gevisieerd en aangevallen werd omwille van zijn engagement voor een kleine, populaire politieke partij. Bovendien zou er een klacht tegen hem zijn ingediend wegens corruptie.

3.3. Verzoeker legde zijn identiteitskaart neer, een partijbrief, een lijst met comitéleden en een partijlijst waarop zijn naam zou vermeld staan. Deze documenten zijn niet vergezeld van een (eensluidend

verklaarde) vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze stukken. Uit deze documenten kan hoe dan ook slechts worden afgeleid dat verzoeker betrokken was bij een kleine politieke partij, doch geenszins dat hij om politieke redenen wordt gevisieerd door de Awami League, laat staan dat hij wordt vervolgd door de Bengaalse autoriteiten. Voor zover verzoeker werd beschuldigd wegens corruptie, gearresteerd werd en een paar dagen vastgehouden, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij dit kan documenteren. Dit geldt tevens voor zijn opname in het ziekenhuis nadat hij aangevallen was door leden van de Awami League. Dit is echter niet het geval en verzoeker biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring.

Dat verzoeker zijn asielrelaas niet aantoot klemt temeer nu zijn verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen. De commissaris-generaal wijst terecht op tal van vaagheden en flagrante tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas onderuithalen. Verzoeker wist niet wie er tussenkwam in zijn zaak, noch hoe de zaak verder evolueerde en wat de actuele stand is in de gerechtelijke procedure, en legde flagrant tegenstijdige verklaringen af inzake zijn arrestatie en kortstondige opsluiting (gehoorverslag CGVS, p.5-8). Verzoeker betwist dit niet en *“stelt zich niet precies meer te herinneren hoe het allemaal precies is verlopen daar hij op het ogenblik van de feiten zwaar getraumatiseerd was.”* Aldus gaat verzoeker eraan voorbij dat indien het zwaarwichtige, traumatiserende gebeurtenissen betreft net verwacht mag worden dat de feiten in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Verzoeker biedt aldus dan ook geen aannemelijke verklaring voor de hiaten en incoherenties in zijn verklaringen. Verzoeker beperkt zich verder tot het louter herhalen en bevestigen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De bestreden motivering wordt derhalve niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

3.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK